

съ попъ Маню е изтъкнато въ цитата, който ще направимъ по-долу. Ржкоположенъ 1720 г.

10. Попъ Стоянъ—Бърдото. 1720 г. Името на тоя свещеникъ се споменува сжщо въ лѣтописа на попъ Иовча.

„Въ оное время первенствовалъ въ тѣмъ село попъ Маню и былъ человекъ несправедливъ и завиставъ, и понеже ималъ попъ Стоянъ добри бѣнволи, които искалъ попъ Маню да ги вземъ но попъ Стоянъ ни ги давалъ; того ради прѣдмножилъ враждъ свою попъ Маню и искалъ да мѣ стори нѣкое зло.

Случи се единою да се ссара сасъ дрѣгаго попа именемъ попъ Стоянъ Бърдото, и ги видѣлъ единъ человекъ именемъ Петръ Генювъ отъ Войницитѣ (копиби до Трѣвна) който билъ тогива слѣга 8 попъ Мана, и като отишелъ при него вечеръ приказалъ какво видѣхъ, като се караха попъ Стоянъ Кроснюва сасъ попъ Стоянъ Бърдото и висаше бачоварскотѣ нохчи на попъ Стояна Кроснюва отъ пояса. Я попъ Маню рекълъ тогава на слугата си, кога дойдѣ кадиѣ, ази щѣ та попитахъ предъ него, като на смѣхъ, а ти да кажишъ какво си видѣлъ, защо попъ Стоянъ Кроснюва извади ножъ и щѣе да прободѣ попъ Стояна Бърдото, и така като дошелъ кадиѣ и кондисалъ 8 попъ Мана и повикалъ попъ Стояна, когото и държе запряна много и мѣ зелъ глѣба гроша пѣдесѣтъ, за които далъ воловити на попъ Мана и се едвалъ свободилъ; синъ же попъ Стояновъ Ювчо отишелъ въ Казанлакъ и се научилъ боѣща.

Междѣ сихъ: насталъ билъ царство, Мехмедъ 5 синъ первый на Второго Мѣстафа 1730 и обависа сасъ немцити второй сиферъ.